

SLOVENSKI NAROD.

Izbaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od štiritopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Zaupni možje, na delo!

Nove državnozbornske volitve imamo pred durmi! S cesarskim patentom je določen začetek volitev že za 9. marec in 27. marca se snide že novoizvoljeni državni zbor k svoji prvi seji. Kaj naglo torej se nam bliža nova ustavna doba! Kakor sporočajo dunajski listi, začelo se je takoj povsod živahno agitatorično delovanje. Na vsih krajih se vrše volilni shodi in različni novi možje se ponujajo volilem za kandidate. Vsem na čelu se jako gibljejo antisemitje, ki hočejo zlasti na Nižjeavstrijskem uresničiti svojo grožnjo, da si pribore za dunajskim občinskim svetom še v parlamentu večino tistih poslanskih sedežev, katere so imeli doslej člani razpadle nemške levice. Takoj za njimi nastopajo socijalni demokratje. In kakor ti hitijo v živahni volilni boj tudi druge stranke, ki pridobé ali pa poizgube nekaj svojih mandatov, pa nastopijo v novem parlamentu v novih ali že znanih skupinah, z novim ali pa že oslavljenim imenom. Kakšna bode nova zbornica, katere stranke bodo tvorile v njej vladno večino, to je še vse neznano; le toliko je gotovo, da se ji obraz temeljito izpremeni. — To pot bodo prišli k volilni urni na podlagi reformovane volilne pravice vprvo še volilci V. kurije, v sled česar se pomnoži dosežanje število poslancev od 353 na 425; že ta prirastek, ki dobi bolj ali manj socijaldemokratično lice, donese v zbornico dokaj novega, i v svojem programu i v obliki svojega, vsekakor radikalnega nastopanja.

Kranjska dežela bo imela posej 11 poslancev; priraste ji torej samo jeden. Nu, tudi vsi stari, dosednji poslanci ne obdrže svojih mandatov. Nekateri ne mislijo sami več kandidovati, nekateri pa se bodo morali radi ali neradi umakniti sveti volji naroda, ki si izvoli novih zastopnikov za svoja narodna in gospodarska prava. Tako se torej tudi po kranjskih državnozbornskih volitvah bržčas izpremeni marsikaj!

„Vsaki narod ima take poslance, kakoršne zasluži“. To je samo relativna resnica! Na visoki kulturni stopinji stoječi narod, ki voli svobodno,

brez vladnega in drugačnega terorizma, brez slepih sleparskih agitatorjev, ki služijo le osebam, tak zaveden in nezaviran narod si bode našel res vedno poslance, kakoršne zasluži. Narod pa, v čigar duh in srce še ni prodrla popolnoma razumevanje važnosti državnozbornskih volitev, narod, ki je priča divjim strankarskim bojem, narod, čigar voljo omejujejo ali celo zatirajo različni činitelji, tak narod pa rabi ob času novih volitev poštenih in nesebičnih, poštenovalnih in izomikanih voditeljev. Ti povedo še le narodu, kje ga pravo za pravo žuli črevelj, ter mu pokažejo mej nasprotujočimi si kandidati tiste moze, ki imajo resnično voljo, potezati se za vse interese njegove brez sebičnih privatnih nakan. Takih prijateljev voditeljev, ki poznajo do dobra srce in dušo svojega naroda, treba zlasti na rodem, ki žive sredi sovražnikov, hoteči vzeti jim vso individualnost in avtonomijo. K takim narodom moramo prištevati tudi sebe, Slovence, ki smo otdani in pomešani že od nekdaj od Nemcev in Italijanov. Slovencem treba torej prav posebne pozornosti in izbirčnosti pri volitvi novih poslancev. Predno pa more voliti narod, treba, da se njega zaupni možje zjedinijo za kandidate, katere potem priporoče.

Narodna stranka je izvolila na „shodu zaupnih mož v Ljubljani“ poseben izvršni odbor; v njega pomoč in informacije pa so se določili za razne kraje po deželi zaupni možje. Tem zadnjim kliče mo ob tem vevlačnem trenutku, ko stojimo na pragu nove ustavne dobe: zginiti se! Sedaj je čas za delo! Centralni odbor narodne stranke izvestno pričakuje, da storite svojo celo dolžnost, katero ste sprejeli z izvolitvijo. Na vas je predvsem, da greste v svojih krajih mej narod ter spoznate njega želje! Združite se z najuglednejšimi možmi svojega okraja v posebne volilne odbore, pa sporočite čim najpreje taistih predloge in zahteve izvršniemu odboru! Ko zve tako centralni odbor voljo naroda, mu bo lahko vzdržati potrebno disciplino v stranki, pa zadovoljiti kolikor možno različne želje. Centralni odbor ima vse zaupanje do svojih zaupnih mož; tako pa more pričakovati tudi

odbor, da store zaupniki vse, kar zahteva čast in korist naroda. Ljudje, ki ne poznajo premnogih in težavnih poslov članov izvršnega odbora, napadajo ga pri vsaki priliki in nepriliki z očitki, da ne stori ničesar, ali da se njega glavni člani odtežajo javnim odgovornim narodnim poslom. Kdor pa pozna faktične razmere, mora priznati, da je izvršni odbor v ožigled različnim trenutnim odnošajem storil vedno vso svojo zadačo, četudi ni delal hrupno. Res je pa tudi, da se vidi marsikaj ničevno in lahko, kar je velpomembno in težko izvedljivo, ako človek le tectetično kritikuje, a se ne udeležuje dela. In baš delo je glavno; vsa kritika pa je čisto igrača zlohotnih zabavljačev.

Na delo torej, zaupni možje! Pustite vse osebnosti in lokalne, za celoto naroda nepomembne malenkosti, pa se lotite z verno agitacije v hasek naše cele domovine! Posvetujte se mej seboj, poizvedujte po volji volilcev, pa sporočite jo s tisto iskreno domoljubnostjo centralnemu odboru, s katero hoče voditi ta bodoči vevlačni volilni boj!

Državnozbornske volitve.

Volilem pete kurije. Opozarjamo vse volilce, da mora vsak sam za to skrbeti, da pride v imenik volilcev, sicer izgubi volilno pravico. Politična oblastva so sicer sestavila imenik volilcev, ali oblastva niso za to odgovorna, če so vpisani vsi volilci ali ne. Za to se mora vsak sam brigati. Potrebno je torej, da se vsi tisti, katerim pristojna volilna pravica v peti kuriji oglase, pri pristojnem političnem oblastvu prve instance in se prepričajo, če so vpisani v imenik. Kdor ni vpisan, mora sam dokazati, da mu pristojna volilna pravica. V to svrhu mora predložiti dokazila glede starosti, državljanstva in pa da v dotičnem kraju, kedar hoče imeti volilno pravico, prebiva že šest mesecev stalno. Vse to se mora zgoditi tekom osmih dnij po razpisu volitev.

* * *

Socijaldemokratična stranka je za peto kurijo postavila 60 kandidatov. V 12 volilnih okrajih

LISTEK.

Originalni ogledi.

Počtna upraviteljica Nežika Kraljica ni bila kar navadna gospodična. Rodom tam nekje iz Soške doline, kazala je v vsem svojem bistvu južno nprav. Črnolasa glavica se je urno in neprestano obračala na vse strani in temne oči so globoko segale v srce in obisti onim gospodom, kateri so imeli srečo, stati pred gospodično Nežiko. Vsi moški pri Sv. Jedrti so od njenega prihoda v to mesto kaj pogostoma prihajali na pošto. Zabavali so se tam jako dobro, kajti Nežika se je znala prikupiti moškemu spolu, da, postopala je v tem oziru z občudovanja vredno spretnostjo. Kaj bi ne! Gospodična Nežika je imela resni namen, pokazati voljo „košatih Kranjic“, ki „poštene hčrbo bit“ ženice, ljubce ne za kratek čas. Nežika je že davno uvidela, da življenje poštne ekspeditrice nikakor ni toli prijetno, da bi se radi njega odrekla misli na možitev. In mislila je o tem važnem vprašanju toli časa, da sploh ni mogla več na nič drugega misliti. Omočiti se, je bila vodilna ideja vsega njenega delovanja. Naposled so to spoznali tudi samci pri Sv. Jedrti in se ohladili. Ravnali so se pri tem po sv. Pavlu, ki pravi v I. pismu do Korinčanov ... „če si brez žené, ne išči je“.

Nežika si je mislila: bom si pa drugače pomagala. Ker je bila zdaj v pisarni ves dan sama, jela je pazno pregledovati zadnje strani vseh na pošto prihajajočih časnikov. Kmalu je našla v ljubljanskem dnevniku inserat, s katerim je iskal „državni uradnik, 38 let star, vdovec, oče dveh otrok, nveste in matere za svoja otročiča“. Zahteval je, da mora dotična dama, katera želi kompetirati za izpraznjeno in razpisano mesto v njegovem srcu, imeti veselje za gospodinjstvo, da mora biti lepa in prijazna, a stara k večjemu 26 let, povrh da mora imeti blago srce in znati mora nekaj hrvaščine.

Nežika si nikakor ni domisljala, da zamere ustreči vsem tem zahtevam, a jedno je bilo gotovo, stara je bila dovolj, kajti prekoračila je že bila čas, ko postane človek polnoleten in dobi zadnje štiri, t. j. modrostne zobe.

O bojih mej dekliško sramožljivostjo in vročo željo, dobiti moža, kateri so se uneli po čitanju tega natečaja v srci Nežikinem, ne bom govoril, povem le konec. Nežika je napisala primerno pismo ter je poslala v Ljubljano administraciji dotičnega lista, katera je bila obljubila, da določi vse „ponudbe“ „državnemu uradniku“.

Nežika seveda o tem ni nikomur nič povedala, razen svojima najiskrenejšima prijateljicama, kateri sta zaupalo jima tajnost tako dobro varovali, da

jo je vse mestece še isti večer izvedelo. Pri kavi so mestne mamice stikale glave in resnobno ugibale o tej čudoviti stvari. Bile so presenečene, saj se pri Sv. Jedrti še ni bilo nikdar primerilo, da bi bila katera pismeno iskala moža in se ponujala neznanemu človeku.

Štirinajst dnij so trajale ostre debate o vprašanju, ali je bil korak, kateri je storila Nežika Kraljica, dopusten ali ne. Naposled se je ženski svet razdelil na dva tabora. Nežiki prijazna stranka, mlade ženice in dekleta, je ndarjala na struno emancipacije, nasprotna stranka pa, matere zrelih in ljubezni potrebnih hčerk, je pa trdila, da je Nežika grešila zoper žensko sramožljivost.

Hkrati je prišlo na pošto pismo iz Bosne, naslovljeno na „Veleštovano gospodjico Nežiko Kraljico“. On! Tako je vzkliknila Nežika in vztrepetala na duši in na telesu. S tresočo roko je raztrgala zavitek in čitala pismo, pisano v klasični hrvaščini. V njem je „politični uradnik v Sarajevu“ milim načinom razlagal svoje razmere. Seveda je povedal najprej, da ima 1800 gld. letne plače, da je posestnik male grajščine pri Zadru, sicer pa potomec stare hrvatske plemske rodovine iz Dalmacije. Povedal je nadalje, da je bil oženjen s Slovenko, katero mu je neizprosna usoda prezgodaj ugrabila, in da bi se na vsak način rad oženil

ni postavila kandidatov, ker nima v njih toliko privržencev, da bi sploh mogla koga dobiti, da bi kandidaturo napovedal. Največ kandidatov je delavskega stanu, a nahajata se pa mej kandidati tudi dva zdravnik in eden odvetnik. V dunajskonomeskem okraju za peto kurijo kandiduje dosedanj državni poslanec Engelbert Pernerstorfer, ki je jedini mej socialističnimi kandidati, kateri je že dosedaj parlamentarno deloval. Vseh socialističnih kandidatov ne bomo navajali. Omeniti hočemo le tiste, ki kandidujejo na Slovenskem Na Kranjskem kandidujejo socialisti g. Franca Železnikarja, krojaškega mojstra v Ljubljani, na Koroškem Viljema Eichla, čevljarja v Beljaku, na Dolenjem Štajerskem Filipa Robasa, železniškega delavca v Celju, v Istri črkostavca Atona Gerina, na Goriškem nadkonduktorja Franca Marina in v Trstu tiskarja Karla Učekarja.

Jedina kronovina v Avstriji, v kateri se socialisti niso upali postaviti nobenega kandidata, je Dalmacija, dasi voli ta dežela dva poslanca v peti kuriji. Najbolje je pa razširjen socializem po Češkem. V liberskem volilnem okraju kandidujejo socialisti celo v kmetijskih občinah dr. Allerja in ne popolnoma brez upa znaga. V tem okraju so socialisti že pri prejšnjih volitvah dosegli lepe manjšine. V tem okraju pa kandidujejo še štirje drugi kandidati: dosedanj zastopnik tega okraja Angsten, narodni Nemec učitelj Arnold, liberalci Glöckner in prišast kmetijske stranke Hübner. Kandidatov torej ne manjka. Da klerikalci niso prijatelji zborovalne svobode, to smo videli že pri nas na Kranjskem. Če so le mogli, so razgnali kak shod, da ljudje ne bi slišali nasprotnih govornikov in se celo ponašali s takimi junaškimi čini. Na Češkem niso nič boljši. Tako se je te dni župnik v Karlsdorfu obrnil naravnost do okrajnega glavarstva, naj prepove shod socialistov, ki je bil sklican v njegovi župniji, da se posvetujejo o bodočih državnozbornih volitvah. Svojo prošnjo je s tem utemeljeval, da je njegova župnija še tako dovolj spridena.

Socialisti so se nadejali, da dosežejo lepe uspehe v Galiciji, a so se motili. Njih listi so z velikim veseljem prinašali poročila o razmerah kmetijskega stanu v Galiciji, nadejajoč se, da s tem pridobijo kmete, da bodo socialistično volili. Delali so pa račun brez krmarja. Galijski kmetje niso zadovoljni s sedanjimi svojimi zastopniki, a za socialiste ne marajo, ko so izvedeli, da so socialisti prijatelji židov. V Galiciji velja vsakdo za sovražnika kmeta, kdor je prijatelj židov. Posebno so zgubili socialisti skoro vse simpatije, ko so zares nekatere žide postavili za kandidata.

Mej češkimi veleposestniki je bil nastal o svojem času neki razpor. Veleposestniki meščanskega stanu so se bili odločili od plemstva, ki ni dovolj se oziral na češke težnje. Sedaj se je pa to nasprotje poravnalo, ko se je plemstvo postavilo

zopet s Slovenko. Iz prvega zakona ima sina Miškota in hčerko Zoro; oha sta še mala, triin šestletna. Končno je prosil, naj določi Nežika kraj, kjer bi se lahko sedita. Podpisan je bil Guro Cincarić.

Nežika je bila iznenadana. Tako sijajne partije ni pričakovala. Plemenitaš, grajščak in politični uradnik. Kar omamilo jo je! Kako krasno bo to! Vsako poletje pojdem z Miškom in Zoro in pozneje — (tu je zatudela) na graščino pri Zadru. Grajska gospa! In mož kot političen uradnik lahko še avanzira. Naposled postane še ekscelencia! Oh kolika sreča jo čaka!

Naravno je, da je Nežika hitro sporočila vsem svojim prijateljem, da se omoži in kako izvrstno partijo naredi, prijateljice pa so to hitro raztrobile po celim mestu, katera je seveda tudi točno izvedela, kaj je podjetna Nežika odpisala v Sarajevo.

Nežika je v svoje pismo upletla toliko romantičnih fraz in verzov, da se je vse čudilo njeni pisateljski spretnosti, koncem pisma pa slovesno izjavila, da se bode na vso moč trudila, osrečiti go spoda pl. Cincarića, naj se torej potruži k sv. Jodrti, da se domenita ter sklenita svoje pisanje z zagotovitom, da že zdaj srčno ljubi Miškota in Zoro.

La zopet so prebivalci prijaznega mesteca Sv. Jodert dolgih štirinajst dni ugibali, pride li državni uradnik iz Sarajeva po Nežiko, ali ostane doma.

(Konec prih.)

nekaj bolje na narodno stališče. Pri državnozbornih volitvah bodo že zopet skupno volili.

Princu Erideriku Schwarzenbergu se bili Čehi ponudili kandidaturo v budjeviškem mestnem volilnem okraju, a jo je odklonil. Kandidoval bode zopet v veleposestvu. Govorilo se je tudi, da kandiduje v peti kuriji, a je bila le prazna govornica, ali se je pa premislil.

Poljski poslanci grof Mječielav Borkowski, Hofmoki, Padlewski, grof Los, Henzel, Wolfahrt in Szczebanowski ne kandidujejo več v državni zbor. Prepričali so se, da bi bilo jim precej težko zmagati. Poljski klub posebno v poslednjem zgubi jako nadarjenega, in v finančnih stvareh izvidnega moža. Pri prebivalstvu Szczebanowski že dolgo ni priljubljen, zadnji čas se je pa zameril še vladi, ko je napadal poljedelskega ministra. Tako sedaj ni mogel upati, da bi vlada podpirala kandidaturo njegovo, brez vladne podpore pa več ne gre.

V Levovu kandidujeta zopet Lawkowski in Piętak. Zlasti proti poslednjemu se je od konservativne strani začelo hudo agitovanje. Poljski poslanci ga sovražijo, ker je v državnem zboru brezozirno razkrival gališke razmere.

Rutowski nima nobenega upanja, da bi bil izvoljen v mestni skupini tarnowski. Zanj ne marajo niti kristijanski, niti židovski volilci. Rutowski je v državnem zboru zastopal najnepopularnejše stvari. Posebno so ga pa porabili, kadar je bilo treba kaj zavleči. Bil je poročevalec v zloglasnem pododseku za volilno preosnovo pred koalicijsko vlado. Dolgo je stvar zavlačeval, potem pa izdelal neki načrt, s katerim nobena stranka ni bila zadovoljna.

V Ljubljani, 27. januarja.

Grof Badeni in Slovani. Poljski časopis „Reforma“ je objavil članek o prizadevanjih grofa Badenija napraviti spravo mej Nemci in Čehi. Ta list pa pravi, da grof Badeni ne sme pri tem ostati, temveč mora tudi zadovoljiti vse opravilne težnje Jugoslovanov, katere zatirajo Nemci in Italijani. Če si grof Badeni tako zadovolji avstrijske narodnosti, sme računati na veliko večino v državnem zboru. Samo peščica Nemcev in Italijanov bo mu nasprotovala. Ta poljski glas je jako razdražil Nemce in že prete grofu Badeniju, da ga bodo skušali vreči, ko bi kaj takega poskušal. Ministerski predsednik se pač posebno nima bati Nemcev, ker mu je le dobre volje treba, pa jih porine v tako manjšino, da ne bodo mogli mu delati težav.

Tirolski Italijani. Grof Badeni je tirolskim Italijanom odločno povedal, da ne bode vlada dopustila v delitev deželnega zbora in politične uprave. Pripravljena je pa delati na to, da se bode tirolsko posvetno veleposestvo razdelilo v dva volilna razreda, nemški in italijanski, da tudi Italijani dobe nekaj poslancev iz veleposestva. Deželni odbor se ne bode več volil tako kakor sedaj, temveč se poslanci razdele v nemško in italijansko kurijo, katera bode vsaka volila nekaj zastopnikov v deželni odbor. Tako bodo Italijani vedno imeli v deželnem zboru svoje zastopnike. Italijani se še niso izrekli, so li zadovoljni s temi predlogi ali ne, temveč so le izjavili, da jih hočejo dobro premisliti.

Reško vprašanje. Ogerska vlada je poslala na Reko jednega ministerskega svetnika, ki je skušal Rečane pregovoriti, da bi se tesneje zvezali z Ogersko. To je vzbudilo na Reki veliko razburjenje med Italijani, posebno ker se je govorilo, da Madžari s tem hočejo italijanski iredenti streti glavo. Vlada je spoznala, da stvar ne pojde gladko in bi naposled Rečani se jeli približevati Hrvatom, zato je pa vso stvar sklenila opustiti. Ministerski predsednik baron Banffy je, odgovarjajoč na neko interpelacijo v državnem zboru, hotel skoro vso stvar utajiti. Izmislili so vse le časopisi. Seveda tako je najlažje prikriti blamažo. Nezaupnost na Reki proti Madžarom pa le ostane.

Avstrija, Nemčija in Rusija. Sedaj ko so oficiozi že zagotavljali, da je Avstrija v najboljih odnošajih z Rusijo, prišasta polvaldna „Reichswehr“ neko rovalo, ki nasprotno dokazuje. Ta list piše, da je grof Goluchowski posetil saksonskega kralja, vračajoč se iz Berlinu zaradi tega, ker mora kralj biti o vseh razmerah dobro poučen, kajti on bode poveljnik vzhodni vojski, ako pride do vojne. Potem takem mora biti položaj precej resen, če morda ni

vse le v zvezi s kako nameravano novo zahtevo za oboroževanje. V taci slučajih vselej vladni in polvladni listi poprej slikajo položaj v najnernejših barvah.

Ruski veleposlanik Nelidov bode baje predstavljen v Pariz. V Carigradu ostane le še tako dolgo, da se konča diplomatska akcija, katero so začele velevalti proti Turčiji. Sedaj bi ga namreč nikdo drugi ne mogel nadomestiti, ker ni poučen o carigraskih razmerah. Nekaj mesecev ostane torej Nelidov vsekako še v Carigradu.

Socialisti pri železnicah. Maj socialističnimi delavci pri vseh železnicah v Nemčiji se je osnovala neka zveza, katera je jako prestrašila nemške državnike. Zveza ima baje namen, ko se Nemčija zamota v kako vojno, napraviti štrajk vseh delavcev pri železnicah in tako onemogočiti vsak vojni uspeh. Oblastva bodo porabila vsa sredstva, da to zvezo razdero. Železniška uprava bode skušala dobiti delavcev, ki niso pri tej zvezi.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 27. januarja.

— (Čl. gg. naročnikom „Zvona“) uljudno naznaujamo, da blagovole naročnino uposlati čim preje, ker bomo 2. št. „Zvona“ ustavili vsem onim, ki niso uplačali naročnine vsaj za 1. četrtletje tekočega leta.

Upravištvo „Ljubljanskega Zvona“.

— (Podmaršal Hegedüs †.) Ob mnogoštevilni udeležbi oficijelnih krogov je bilo danes dopoldne truplo umrlega podmaršala Hegedüsa prepeljano iz vojaške bolnice na kolodvor, od kodar se prepelje v Schwachat. Ob Dunajski cesti in ob cesti na južni kolodvor je bilo vse črno ljudstva. Spreved je vodil zapovednik ljubljanske brigade general Sterzi. Spreveda so se udeležili pešpolk št. 27 in jeden bataljon pešpolka št. 17. Na čelu spreveda so korakali vojaki. Za križem so vojaki peljali s črnim suknom pregnenega konja, za duhovščino je šel nosilec, kateri je nesel pokojnikove redove, potem pa je prišel voz, kateri je peljal nekaj prekrasnih vencev s primernimi napisi. Tudi voz, kateri je peljal krsto, je bil z venci ves zakrit. Za vozom so korakali pokojnikov sorodniki, potem pa civilni in vojaški dostojanstveniki, ter častniške deputacije iz raznih garnizij. Prišli so bili: podmaršal grof Hübner iz Jaroslava, podmaršal vitez Pohl, generalmajor Scheiner, generalmajor Höchsmann, šef generalnega štaba polkovnik vit. Pfeifer in polkovnik Wojtich iz Gradca, generalmajor Loretto, polkovnik baron Schmidburg, polkovnik Sluka, stotnik vitez Jedin in nadporočnik pl. Klimbacher iz Trsta, ulanski polkovnik Morawetz pl. Maranov in nadporočnik princ Schwarzenberg iz Maribora, polkovnik pl. Jahn, stotnik Anocli in nadporočnik baron Neuenstein iz Gorice; polkovnik Bernath, podpolkovnik Gerba in nadporočnik Lachner iz Pulja; podpolkovnik Grössl, upravitelj Grosse in nadporočnik baron Morsey iz Celovca, ter šef generalnega štaba polkovnik Fischer iz Zagreba. Raza teh članov došlih deputacij udeležili so se pogreba vsi službe prosti ljubljanski častniki, dalje dež. predsednik baron Hein z uradniki dež. vlade, dež. glavar Detela z dež. odborniki, deželnosodni predsednik pl. Kočevar z uradniki dež. sodišča, županov namestnik Vončina z magistratnimi uradniki ter zastopniki drugih uradov. Na kolodvoru je vojaški župnik blagoslovil truplo ter v primernem ogovoru v nemškem in v slovenskem jeziku popisal zasluga pokojnikove za domovino in cesarja. Z običajnim streljanjem vojakov se je zaključil sprevod.

— (Repertoir slovenskega gledališča.) Za jutrišajo predstavo opere „Ernani“ se kaže najintenzivnejše zanimanje, takisto tudi za reprizo te opere, katera bo v soboto.

— (Umrli) je včeraj meščan in gostilničar g. Jakob Milavec po dolgi bolezni v starosti 57 let. Bodi vrlemu možu zemljica lahka!

— (Prvi glasbeni večer.) ki ga priredi „Glasbena Matica“ za pokojninski zaklad svojih učiteljev, bode 4. februarja in ne, kakor smo prvič poročali, 3. februarja t. l. Za imenovane večere se kaže že živo zanimanje, opozarjamo torej, da se častilci „Glasbene Matice“ za časa oglase za abonent na sedeže v tabačni trafiki g. Šežarka v Selenburgovih ulicah (Stara čitalnica).

— (Pevsko društvo „Ljubljana“) skliče nedeljo dne 7. februarja v svojo pevsko sobo točno ob 2. uri izvanredni občni zbor. Po

občnem zboru bo pevske večer, h kateremu se vsi podporni člani in prijatelji društva ljudno vabljeni. — (Brez komentara.) Sluga M. S. na I. mestni deški šoli ima po najnovejši uredbi 400 gl. plače, prosto stanovanje, prosto kurjavo in razsvetljavo ter nekoliko vrtov v uporabo. G. H. P. učitelj na istem zavodu ima pa — 360 gl. na leto.

— (Hitra pomoč — dvojna pomoč.) Iz Metlike se nam piše: Naši belokranjski kmetje so se z unemo poprijeli prenavljanja svojih vlogov. Rigolajo in prekopajo, kar se da, ne plašeč se ne trudov ni stroškov. Vsi se zanašajo seveda na obljubljeno jim drž. podporo, saj iz svojega teh stroškov nikakor ne morejo pokriti. Žal, da te podpore ni, in je ni. Ljudje so precej potrosili za rigolaje, deloma za najete drage delavce, ker sami z družinami niso bili kos utrudljivemu delu, deloma pa za nakup potrebnega orodja in smodnika za razstreljevanje kamnitega sveta. Zlaj je nastala prava pravcata kriza. Trgovina s prešiči ni mogoča, ljudje so se zadolžili in niti za hrano nimajo. Ako ima kateri kmet tudi še kaj zroja, mu ni pomagano, ker ga za primerno ceno ne more prodati. Nujno je torej potrebno, da vlada vinorejem obljubljeno podporo čim hitreje mogoče izplača. „Kdor hitro da, dvakrat da“, pravi star pregovor in če bi se vlada po njem ravnoala, bi ne rešila samo mnogo eksistencij, nego tudi mlačneže vzpodbudila na krepko delo. Upniki, pri katerih so se naši kmetje zadolžili, zanašajo se na obljubljeno podporo, so začeli dolgeve iztirjavati in prouzročujejo s tem siromašnim kmetom novih stroškov. Naj torej vlada nikar več ne odlašaj, nego kar najhitreje priskoči na pomoč belokranjskim kmetom.

— (Imenovanje.) Svetiški tajnik pri okrož. sodišči v Celju g. dr. Anton Zhuber pl. Okrog je dobil naslov deželno sodnega svetnika.

— (V dež. zboru štajerskem) se je včeraj zaradi volitev v dež. odbor primeril praveč buren prizor. Nemški nacionalec Walz je zahteval, naj se volitev dež. odbora postavi na dnevni red prihodnje seje. Usmeljeval je to s konstelacijo strank v dež. zboru in s tem, da je zdaj eden mandat za dež. odbor izprazen ter rekel: Povrh se tuli domneva, da je imenovanje grofa Wurmbranda dež. glavarjem v tesni zvezi z gotovimi obljubami, katere so bile dane slovenskim poslancem glede volitve v deželni odbor. Zategadelj zahtevamo, da se situacija pojasni, ker nam je znano, da je stranka, h kateri pripada dež. glavar grof Wurmbrand, namreč liberalna stranka, vedno le zastopala svoje lastne koristi... Walz ni menda mogel dalje govoriti. Zadržali so viharne Oho-klici; grof Franc Attems je vskliknil: Protestujemo slovesno proti takemu očitanku. Grof Stürgkh je klical: „Kak to je to? To je impertinentno“. Seveda so tudi nemški nacionalci dali duška svojim čutilom. Dež. glavar grof Wurmbrand je poklical Walza k redu in izjavil, da volitve dež. odbora ne postavi še na dnevni red prihodnje seje, ker se morajo poslanci glede volitve prej dogovoriti. Glediško občinstvo je seveda demonstrovalo za Walza.

— (Iz koroškega dež. zbora.) V včerajnji otvoritveni seji je slovenski poslanec Grafenauer zahteval naj se stenografski zapisnik izdaja tudi v slovenskem jeziku. Že ta pohlevna želja je v nemškem taboru obudila veliko jezo. Dr. Lemisch je zahteval, naj se preko tega predloga kar preide na dnevni red, češ, da je to „prvi atentat na Nemštvo“; dr. Steinwender je trdil, da je Grafenauerjev predlog „fašivna demonstracija“. Einspieler je pač protestiral proti izrazu „atentat“, ali prepričan ni nemške večine. Predlog je bil seveda koj pokopan, to pa naj slovenskih poslancev ne plaši. Samo z energičnim, brezobzirnim postopanjem bodo kdaj dosegli. Njih prva dolžnost je, da pri vsaki priliki zahtevajo popolne ravnopravnosti, kakršno uživajo nemški poslanci v kranjskem dež. zboru.

— (Javni shodi polit. društva „Edinosti.“) Minolo nedeljo je bil XVIII. in poslednji shod „Edinosti“ v propagiranje ideje, da se osnuje za tržaško okolico nujno potrebno okrajno glavarstvo. Od 18. oktobra m. l. do 24. januarja t. l. so se vršili ti velevažni zbori. Na tleh, ki so podobne vulkanskim, ob kritičnih okoliščinah, ob veliki demoralizaciji ondotnega naroda in ob največjem pritisku od mogočih činiteljev je bilo sila težko, pa tudi jako nevarno pripraviti taka javna zborovanja. Bati se je bilo hrupnih prizorov, sovražnih protestov od strani zaslepljenec in fanatičnih Italijanov, pa morda celo dejanskih napadov na zborovalce od naščuvanih

množic. Vsega tega se tržaški voditelji Slovencev niso strašili, nego so šli na skrajno potrebno narodno delo z veliko pogumnostjo. — Kakor sporoča včerajšnja „Edinost“ lahko rečemo, da še nikdar se ni tržaška okolica združila v tako harmonično, impozantno manifestacijo, nego se je na teh shodih. Razprave so bile povsod živahne, a predlogi so se sprejemali povsod soglasno in z navdušenostjo. So li ti shodi imeli uspeha i pri vladi, pokaže se skoro, ako se osnuje okr. glavarstvo. Vsekakor pa ostane velikanski moralni dobiček: kar je našega, se je vzbudilo iz apatije in mrtvila! Po tržaški okolici veje sedaj svežaja politična sapa, katero občutijo tudi nasprotniki. To pripoznavajo sami v svojih glasilih. In to je tudi že veliko! — Upajmo torej, da se tržaškim Slovincem skoro izpolni želja po samostojnem, slovenskemu življu pravičnem okrajnem glavarstvu!

— (Vladnim zastopnikom v isterskem dež. zboru) je določen okr. glavar v Voloski gosp. Alojzij Fabiani. Pozdravil je poslance v italijanskem in hrvatskem jeziku, dočim je glavar Campitelli govoril samo italijanski.

— (Konsekracija škofa Mahničja) vršila se bode, kakor je zdaj določeno, dne 7. februarja.

— (Odlikovanje.) Naš rojak gosp. dr. Ivan Borštnik, zdravnik na Dunaju, je prejel diplomu častnega člana dunajske rešilne družbe v priznanje zasluga, katere si je pridobil za časa svojega večletnega delovanja kot izvrševalni član rešilne družbe. Ljudemilo delovanje dunajske rešilne družbe je še izza potresa znano tudi ljubljanskim prebivalcem.

* (Obisk avstrijskih srednjih šol) Iz uradnega lista avstrijskega ministerstva je razvidno, da je v Cislitvanski 187 gimnazij in 87 realk. Gimnazije obiskuje 61.279 dijakov, realke pa 27.410 dijakov.

* (Naročen umor.) V Gross Florianu na Štajerskem je bil pred kratkim umorjen ugledni meščan in trgovec Franc Weber. Po daljši prestavi je sodišče dalo aretovati 20letnega hlapca Franca Kolbergerja in 16letnega Janeza Ehamanna kot morilca. Kolberger je priznal, da je Weberja umoril in sicer je storil to po naročilu Weberjeve žene, katere mu je za to plačala 30 gl. Ko je Kolberger davil in ubijal Weberja, stala je Weberjeva žena za vrati in poslušala, kako gre morilcu „dole“ od rok.

* (Če je res?) Iz Berolina se poroča: Pred kratkim je bil cesar Viljem v Potsdamu in ogledoval novake. Vpraševal jih je to in ono, da se uveri, so li v vojaških znanostih kaj napredovali. Jednega novakov je vprašal: Kaj bi storil, če bi stali na straži in se zbere krog Vas števila množica. Vojak: Pozval bi ljudi, naj se razidejo. Cesar: Dobro; če pa jeden le ne bi odšel, kaj bi mu rekli? Vojak: Ne nadlegujte me, veličanstvo. Cesar se je srčno smijal in rekel: Ži gram, da Vas ne bom nadlegoval. Se non è vero, è ben trovato.

* (Kuga se razširja.) Poročila o razširjanju kuge po ljudi vznemirjajo vso Evropo in obujajo povsod strah in trepet. Sicer so države jele že solidarno postopati in delajo razne priprave v obrambo kuge, toda te sanitarne narečbe so navadno jako pomankljive in malo koristne. Evropa se boji kuge, ker pomni, kako grozno je že divjala. Kuga je že tako stara, kakor svet. Zgodovina nas uči, da je baš kuga zahtevala največ žrtav med človeškim rodem, več, nego katerakoli vojna. So sebnov v šestem stoletju je kuga grozno razsajala po Evropi. Trajala je preko 50 let. Iz Azije se je zavratno priklatala v Palestino, od tam je zlezala v Sirijo in v Carigrad, se vtihotapila v Italijo, od tam šla dalje v Francijo in v Nemčijo. Nič ni moglo ustaviti nje poti po Evropi. Takrat je umrlo samo v Carigradu do 5000 ljudi na dan! V Rimu, v Ljonu, v Marzeli in drugih mestih se je preplašeno ljudstvo zbiralo v cerkvah, prošé Boga, da odvrače to strašno šibo. Toda kuga je kosila dalje tisoče in tisoče ljudi. Nenadoma se je človeka polotila mrzlica, pod pazduho ali za ušesom se je napravil tur, prišel je delirij, po truplu se je pokazalo nekoliko vijoličastih madežev in v 2, najpozneje 3 dneh bila je žrtva kuge mrtva. Huda kuga je bila potem leta 717. v Carigradu, 774. l. v Paviji in na Siciliji, 801. l. na Francoskem in Angleskem. Leta 1270. je kuga pobrala mnogo vitezov iz križarske vojske cesarja Friderika Rudešbradca. Strašna je bila kuga leta 1316. in 1317. v Italiji, Franciji, Belgiji in na Poljskem. Pisatelji iz XIV. stoletja ne znajo, koje ime naj bi dali tej strašni morilki. Zovejo jo: Črna smrt, črna kuga, vesoljna morilka itd. A tudi na Kitajskem je vladala baš takrat „črna smrt“, morda še strašnejša, nego po Evropi: razni zgodovinarji sodijo, da je samo na Kitajskem pobrala kuga do 13 milij. oseb! In l. 1347. iz skrajnega Vstoka priplazila se je „črna smrt“ v vedno odprta ji vrata, v Carigrad. Od tam je prišla zopet svojo pot po Evropi. Naslednjega leta je bila že v Italiji, potem v Franciji, potem v Nemčiji in tako je počasi lazila po vsej Evropi, da

je leta 1402. prilezla celo v Islandijo! Takrat je izgubila Evropa tretji del svojega prebivalstva, v Aziji pa je pobrala kuga okoli 24 milijonov žrtav! In takrat so pričeli ljudje nekoliko misliti na sredstva, s katerimi bi se dalo upreti kugi. Gledali so v prvi vrsti na javno čistobo in baš tako na osebno. In res se je od takrat kuga pojavila v Evropi mnogo redkeje in, kadar se je pojavila, ni umiralo več toliko ljudi, kolikor jih je kuga pobirala glasom starih statistik. Leta 1628. in leta 1665. je bilo zopet nekoliko kuge, toda iste ni niti primerjati „črni smrti“ iz XIV. stoletja.

Darila:

Zahvala. Kmetijska podružnica v Št. Jurji pri Kranji se tem potom toplo zahvaljuje slavni kranjski hrastinci za podeljeno podporo v znesku 80 gl. za napravo drevsnice. — Odbor kmetijske podružnice.

Brzjavke.

Dunaj 27. januarja. Namesto dvornega svetnika Šukljeja imenovalo je ministerstvo članom upravnega sveta dolenskih železnic dr. Ivana Tavčarja.

Dunaj 27. januarja. Nemški listi napadajo vlado jako ostro zaradi njene deklaracije v češkem dež. zboru. Oficijsni „Fremdenblatt“ izjavlja, da je ta deklaracija tudi znamenitega pomena za prihodnji državni zbor, ker naznanja stališče, na katero se vlada postavi.

Praga 27. januarja. Češki listi pozdravljajo vladno enunciacijo v dež. zboru z zadoščenjem, ker priznava popolno jednako-pravnost in enakovrednost Čehov in Nemcev ter nerazdeljivost kraljevine Češke. Nemški listi so jako nezadovoljni.

Budimpešta 27. januarja. Kossut je interpeliral vlado zaradi potovanja ministra Muravjeva v Pariz in v Berlin. Izrekel je strah, da doseže Muravjev sporazumjenje mej Rusijo, Francijo in Nemčijo glede orientalnega vprašanja, kar bi moglo biti na veliko škodo Avstro-Ogerske.

Berolin 27. januarja. „Nord. Allg. Ztg.“ javlja, da pride ruski veleposlanik v Carigradu Nelidov kot poslanik v Pariz namestu Mohrenheima, kateri je ondu postal politično in socijalno nemogoč.

Narodno-gospodarske stvari.

— Trgovska in obrtniška zbornica v Ljubljani. (Kont.) XIII. Zborni svetnik Ivan Baumgartner govori o poslopih južnoželezniške postaje v Ljubljani, ki so za osebni promet veliko pretesni. Iz tega razloga je tudi deželni zbor kranjski sklepil, naj se c. kr. priv. južna železnica naprosi, da naj zgradi za osebni promet v Ljubljani novo, vedno bolj narščajočemu prometu primerno in deželnega stolnega mesta Ljubljane vradno poslopje, ali naj pa sedanje postajno poslopje tako prezida, da bo v vsakem oziru zadoščalo. V obče je znano, da se je osebni promet na južnoželezniški postaji, odkar sta se otvorili gorenska in dolenska železnica, znatno povečal in da ta raste od leta do leta. Ob zgradbi postaje Ljubljana se na to pomnožitev osebnega prometa ni moglo računati in nič vsakemu bo jasno, da prostori sedanjim razmeram ne morejo zadoščati, da je na tej postaji osebni promet na Gorenjsko in Dolensko živahnej, nego po južni železnici. Ker se je že opetovano izrazila želja, da naj bi se sedanjim razmeram primerno koledvorsko poslopje zgradilo, meni predlagatelj, da bo zbornica prišla njegovemu predlogu: Generalnemu ravnateljstvu c. kr. priv. južne železniške družbe predložiti je vlogo, v kateri se naj prosí, da naj isto za osebni promet na ljubljanski postaji zgradi novo poslopje ali naj pa se sedanje postajno poslopje tako prezida, da bo sedanjim razmeram v vsakem oziru odgovarjalo. Dalje omenja poročevalec prometnih ovir na mestu, kjer južna železnica križa dunajsko cesto v Ljubljani. C. kr. priv. južna železnica se je sicer že opetovano izrekla, da je odredila, da se cesta le redko in le za kratek čas zapira. Ker se je zadaja leta prosti promet na Dunajski cesti prav pogosto po dnevu oviral, so vedno glasneje prošnje za odpravo prometnih ovir. Ker se c. kr. priv. južnoželezniška družba tudi v drugih večjih mestih ozira na želje prebivalstva in je železnico tako izpeljala, da se promet na cestah ne ovira, in ker bo ta gotovo sprevidela, da je zahteva prometujočega občinstva v deželnem stolnem mestu opravičena, je predlagatelj prepričan, da se bo na njo tudi ozirala. Predlaga torej: Zbornica naj se obrne na glavno ravnateljstvo c. kr. priv. južnoželezniške družbe s prošnjo, da se z mestno občino ljubljansko brž ko mogoče pogodi o odstranitvi velikih prometnih ovir na Dunajski cesti. — Pri glasovanju se sprejmeta oba predloga.

Za slabotne

bolehave vsled pomanjkanja krvi in na živcih, blede in slabotne otroke; izvrstnega okusa in preizkušenega učinka je **železnato vino lekarja Piccolija v Ljubljani** (Dunajska cesta), 3 (44-4)

priporočeno od mnogih zdravnikov. — Pol literska steklenica velja 1 gld., pet pol literskih steklenic 4 gld. 50 kr.

Izborno deluje

Tanno-Chinin tinktura za lase

okrepčuje in ohranja lasišče in preprečuje izpadanje las.

Cena 1 steklenici z rabilnim navodom 50 kr.

Jedina zaloga (90-3)

lekarna M. Leustek, Ljubljana, Resljeva cesta št. 1
zraven mesarskega mostu.

Štev. 44. Deželno gledališče v Ljubljani. Dr. pr. 768.

Opera.

V četrtek, dne 28. januarja 1897.

Prvikrat:

ERNANI.

Velika opera v štirih dejanjih. Po V. Hugovi drami „Hernani“ spisal F. M. Piave. Uglasbil G. Verdi. Poslovenil A. Funtek. Kapelnik g. Hilarij Benšek. Režiser g. Josip Nolli.

Blagajnica se odpre ob 7. uri. Začetek točno ob 8. uri. Konec po 10. uri.

Cene prostorov so razvidne z gledaliških listov.

Prihodnja predstava bo v soboto, dne 30. januarja 1897.

Umrli so v Ljubljani:

V deželni bolnici:

Dne 20. januarja: Jera Bertonec, gostija, 68 let, pljučni emfizem.

Dne 21. januarja: Josip Janša, gostja, 76 let, pljučnica.

Dne 22. januarja: Ivana Berčič, zidarjeva hči, 20 let, jetika. — Adalbert Finz, pekovski pomočnik, 27 let, jetika.

Meteorologično poročilo.

Januar	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
26.	9. zvečer	730.1	-3.8	sl. szah.	oblačno	
27.	7. zjutraj	732.4	-7.1	p. m. svzh.	oblačno	0.0
28.	2. popol.	732.0	-2.4	sl. jzah.	jasno	

Srednja včerajšnja temperatura -5.6°, za 3.6° pod normalom.

Dunajska borza

dne 27. januarja 1897.

Skupni državni dolg v notah	101	gld	95	kr.
Skupni državni dolg v srebru	102	25		
Avstrijska zlatna renta	123	45		
Avstrijska krona renta 4%	101	20		
Ogerska zlatna renta 4%	122	20		
Ogerska krona renta 4%	99	75		
Avstro-ogerske bančne delnice	960			
Kreditne delnice	375	25		
London vista	119	70		
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58	67 1/2		
30 mark	11	73		
30 frankov	9	51 1/2		
Italijanski bankovci	5	20		
C. kr. cekini	5	66		

Rihard Megušar

načelnik

Hermina Megušar rojena Gosler

— poročena. —

Podzemelj

Postojina

dne 26. januarja 1897.

(164)

V kopališču Toplice na Kranjskem je izpraznjeno mesto

kopališkega upravitelja

z letno plačo 500 gld., prostim stanovanjem in zemljiškim deputatom. Ob enem se prepušča upravitelju **kopališka restavracija.**

Prosilci, ki so zmožni obeh deželnih jezikov in morejo položiti jamščino, naj pošljejo lastno pisano ponudbo s prepisi spricval **kneza Auerperga gozdarskemu uradu v Soteski, pošta Dvor na Kranjskem, najdalje do konca februarja t. l.** (80-2)

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1896.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so s srednjeevropskim časom. (15-21)

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Proga čez Trbiž.

Ob 12. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Frantsenfest, Ljubno; čez Selsthal v Ansees, Ischl, Gmunden, Solnograd; čez Klein-Reifling v Steyr, Linz, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 10 min. zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Frantsenfest, Ljubno, Dunaj; čez Selsthal v Solnograd, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 50 min. dopoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selsthal, Dunaj. — Ob 4. uri popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Jeseru, Inomost, Bregeno, Curih, Genevo, Paris; čez Klein-Reifling v Steyr, Lino, Budejovice, Pilsen, Marijine varo, Hebe, Francove varo, Karlove varo, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten.

Proga v Novo mesto in v Kočevje.

Ob 6. uri 15 min. zjutraj mešani vlak. — Ob 12. uri 55 min. popoldne mešani vlak. — Ob 6. uri 30 min. zvečer mešani vlak.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Proga iz Trbiža.

Ob 6. uri 52 min. zjutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipskega, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Hebe, Marijinih varov, Planja, Budejovice, Solnograda, Linca, Steyra, Gmunden, Ischla, Ansees, Ljubna, Celovec, Beljaka, Frantsenfest. — Ob 11. uri 25 min. dopoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Karlovih varov, Hebe, Marijinih varov, Planja, Budejovice, Solnograda, Linca, Steyra, Pariza, Geneve, Curiha, Bregeno, Inomost, Zell na Jeseru, Lend-Gastein, Ljubna, Celovec, Linca, Pontabla. — Ob 4. uri 55 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubna, Selsthal, Beljaka, Celovec, Frantsenfest, Pontabla. — Ob 9. uri 4 min. zvečer osebni vlak s Dunaja via Amstetten, iz Ljubna, Beljaka, Celovec, Pontabla.

Proga iz Novega mesta in iz Kočevja.

Ob 8. uri 19 min. zjutraj mešani vlak. — Ob 2. uri 32 min. popoldne mešani vlak. — Ob 8. uri 35 min. zvečer mešani vlak.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.) v Kamnik.

Ob 7. uri 23 min. zjutraj, ob 2. uri 5 min. popoldne, ob 6. uri 50 min. zvečer, ob 10. uri 25 min. zvečer. (Poslednji vlak le v oktobru ob nedeljah in praznikih.)

Prihod v Ljubljano (drž. kol.) iz Kamnika.

Ob 6. uri 56 min. zjutraj, ob 11. uri 15 min. dopoldne, ob 6. uri 30 min. zvečer, ob 9. uri 55 min. zvečer. (Poslednji vlak le v oktobru ob nedeljah in praznikih.)

Soliden učenec

se takoj vzprejme v trgovino s specerijskim blagom. Kje? pove iz prijaznosti upravništvo „Slov. Nuroda“. (159-1)

Vzprejemem spretnega

solicitorja.

Plača 50 - 70 gld. po zmožnosti. Vstop takoj ali pa tudi pozneje.

Dr. Dragotin Treo

(147-3) odvetnik v Postojini.

Št. 10.533.

Razglas.

(131-3)

Podiranje deželnega dvorca v Ljubljani na Kongresnem trgu, posekanje dreves na vrtu in odstranitev ograje oddalo se bo **ponudbenim** potom.

Oni podjetniki, kateri bi hoteli ta dela prevzeti, se pozivljejo, da vložijo svoje zapečatene ponudbe do 1. februarja 1897 opoldne pri podpisnem deželnem odboru.

Staviti pa se morati gledé podiranja dvorca na jedni strani, gledé posekanja dreves in odstranitve ograje pa na drugi strani **posebni ponudbi.**

Natančnejši tozadevni pogoji pozvedó se pri deželnem stavbinskem uradu na Turjaškem trgu št. 4.

Deželni odbor kranjski

v Ljubljani, dne 20. januarja 1897.

Št. 664.

Razglas.

(152-2)

V poslopju, ki se bo letos v Špitalskih ulicah na mestu bivše meščanske bolnice zgradilo,

oddati je še nekaj prodajalnic.

Kdor želi kako teh prodajalnic v najem vzeti, vloži naj svojo ponudbo

do konca tega meseca

pri podpisnem magistratu.

Pojasnila gledé lege, velikosti in cene teh prodajalnic daje v navadnih uradnih urah mestni stavbinski urad.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane

23. dan januarja 1897.

Prostovoljna prodaja.

Dne 11. februarja 1897

se bode **potom dražbe prodalo** na lici mesta (Šutnja št. 22) največ ponujajočemu

pohišje v Kamniku

velika hiša, veliko gospodarsko poslopje s sadnim in zelenjavnim vrtom,

vsega skupaj 53 arov površine.

Pogoje za dražbo, kakor vsako natančneje pojasnilo pove

dr. Maksimilijan pl. Wurzbach

odvetnik v Ljubljani, na Bregu h št. 10:

(154-1)

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.

Marija Milavec roj. Hafner naznanja v svojem in v imenu svojih otrok vsem sorodnikom, znanem in prijateljem prežalostno vest, da je naš iskreno ljubljani soprog, oziroma oče, stari oče, brat, strije in tast, gospod

Jakob Milavec

meščan in gostilničar

danes ob 4. uri popoldne, po dolgi in zelo mučni bolezni, previden s sv. zakramenti za umirajočce, v starosti 57 let mirno v Gospodu zaspal.

Pogreb nepozabnega pokojnika bode v četrtek, dne 28. januarja t. l., ob 4. uri popoldne iz nove bolnišnice na pokopališče k sv. Krištofu.

Svete maše za dušnice se bodo brale v mestni župni cerkvi sv. Jakoba.

Predraga pokojnika priporočamo v blag spomin in molitev.

V Ljubljani, dne 26. januarja 1897.

(163)

Št. 13.112.
1. 1896.

Razpis dražbe.

(158-1)

Radi oddaje zgradbe brega ob Kulpi pri Osilnici (politični okraj Kočevje)

razpisuje se **splošna ponudbena obravnava.**

Zgradbe tikajoči se podatki (preudarek, stavbeni pogoji in stavbeni načrt) vpogledajo se lahko ob uradnih urah pri deželnem stavbenem uradu.

Podjetniki imajo svoje primerno kolekovane, zapečatene in z napisom „ponudba za prevzete brezne zgradbe pri Osilnici“ označene ponudbe najdalje do 12. ure

dne 15. februarja t. l.

izročiti pri vložnem zapisniku deželnega odbora in je isti pridejati 5% vadij skupne svote od 6200 gld. v gotovini, ali v obrestonosnih vrednostnih papirih, ali pa je pridejati pobotnico o vplačilu vadija pri deželni blagajnici v Ljubljani.

Ponudnik mora v ponudbi izrecno izjaviti, da se stavbenim pogojem popolnoma podvrže.

Od ponudnika zahtevano plačilo je navesti ali v odstotkih, katere misli od jednotnih cen odpušiti, ali pa katere želi imeti na jednotne cene doplačane, ali pa naj se navedejo posebne jednotne cene, toda brez premembe stavbenega popisa. V zadnjem slučaju bi se moral tudi ves zaslužek izračunati.

Deželni odbor si pridržuje pravico, da sme mej ponudniki ne glede na to, koliko je kdo popustil, voliti in eventualno tudi novo ponudbeno obravnavo razpisati.

Od deželnega odbora kranjskega

dne 22. januarja 1897.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Nolli.